

henstille, om det ikke skulde være at foretrække at give en Lovregel om, at hvor de to ikke kunne være til Stede, foretages Sagen med det ene Medlem, fremfor at Formanden i Retten skal kunne gøre det alene, hvilket jeg finder lidet ønskeligt. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bøtter: Jeg tillader mig at foreslåa denne Sag henvist til det Udvalg, som behandler Søloven.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Registrering af danske Skibe; om Udstedelse af Nationalitets- og Registrerings-Certifikater for dem; om Stiftelse af Ejendomsret og andre Rettigheder i registrerede danske Skibe; samt om Optagelse af Fortegnelse over uregistrerede danske Skibe og Udstedelse af Nationalitets-Beviser for dem.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 327 ff.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Min: Om denne Sag kan jeg til Dels sige det samme, som jeg udtalte om den foregaaende Sag, at det ikke er en helt ny Sag, der ligger for. Ganske vist har der ikke foreligget i en lang Række af Aar noget Lovforslag om Ordning af Registreringen af danske Skibe, men vi have jo en Lov desangaaende, nemlig Lov af 13de Marts 1867. Naar nu det foreliggende Lovforslag fremtræder saa umfangsrigt, indeholdende saa mange Paragraffer, er det jo ikke, fordi alt, hvad der staar i disse Paragraffer, er at anse som nyt. For en saare væsentlig

Del angaar disse Paragraffer det samme, som nu omhandles i Lov af 1867. Det har været nødvendigt at komme med nogle ny Bestemmelser angaaende Skibsregistreringen, fordi det er en Følge af Sølovens Bestemmelser — og jeg kan tilføje af Bestemmelser ogsaa paa andre Love, navnlig Fjrmaloven — at det bliver nødvendigt, at der findes en Registrering Sted i andet Njemed og i et andet Omfang end efter Lov af 1867. Det maa imidlertid jo vistnok erkendes, at det vilde have været saare uensigtsmæssigt, om man vilde have givet disse ny Regler, der udfordredes angaaende de ny Registreringstilfælde, i Form af en særlig Lov, der skulde slutte sig til Registreringsloven af 1867. Det maa vistnok erkendes fra alle Sider, at det var det ene rigtige, at man havde samlet alle Registreringsbestemmelser i en Lov, saaledes altsaa, at naar den ny Lov træder i Kraft, træder den gamle Lov af 1867 ud af Kraft, saa behøver man den ikke mere. Naar der er blevet fremjat Anhydninger om, at den ny Skibsregistreringslov vilde lægge store Byrder paa Skibsfarten og navnlig paa de mindre Skibe, idet der jo fordrer en Masse Anmeldelser, der kunne volde Besvær, saa er det min Mening, at den Frygt er i højeste Grad overdreven og for en væsentlig Del begrundet derpaa, at man ikke ret har gjort sig klart, hvad det er, man skal indføre i de ny Registre, og hvad der indføres i de gamle. Man udstrækker ikke Forpligtelsen til at gøre Anmeldelse til Skibsregisteret videre, hvad Skibene angaar, end til det, der allerede nu finder Sted. Allerede nu er det jo en Regel, at alle danske Skibe paa 20 Tons eller derover skulle registreres, det vil sige anmeldes til Skibsregistret. Forpligtelsen udstrækkes ikke videre. Der skal nu gøres Anmeldelse til Skibsregisteret, for saa vidt saadant er nødvendigt, for at man kan faa fuld Klarhed angaaende Skibets Bestaafenhed, dets Indretning og Ejendomsforhold. Dette er nemlig nødvendigt, fordi det jo er en Regel, at kun Danske maa eje danske Skibe, for at udtrykke mig i Korthed, idet jeg ser bort fra den Vndring, der i Saar paa dette Punkt blev vedtagen i Søloven. Den nugældende Regel er som sagt, at kun Danske maa eje danske Skibe, og for at paa se Jagttagelsen af dette Bud er det jo nu gældende Lov, at der skal gøres Anmeldelse, ikke blot om danske Skibes Indretning osv., men ogsaa om Ejendomsforholdene vedrørende danske Skibe. Der skal gøres nøjagtig Anmeldelse om, hvem der ejer Skibene; det skal oplyses, at enhver enkelt Gjer af enhver enkelt